

Súd: Okresný súd Topoľčany  
Spisová značka: 8C/89/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614204339  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková  
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4614204339.2

## Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v právnej veci navrhovateľa: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Č. XX, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom, Škultéthyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, proti odporcom: 1. malol. T. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený zákonnými zástupcami (rodičmi) - odporcami v 2. a 3. rade, 2. U. Y., nar. XX.XX.XXXX, 3. C. Y., nar. XX.XX.XXXX, všetci odporcovia bytom F.V. XXXX/X, XXX XX M., o zaplatenie 300,- eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 300,- eur spolu s 5,75% úrokom z omeškania ročne od 16.04.2013 do zaplatenia, a to v splátkach po 20,- eur mesačne do posledného dňa mesiaca pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 131,76 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok v sume 18,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

### odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 20.05.2014, došlým tunajšiemu súdu dňa 21.05.2014, sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcom v 1. až 3. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 300,- eur s 5,75% úrokom z omeškania ročne do zaplatenia a trovy konania z titulu náhrady škody spôsobenej mu odporcom v 1. rade prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol odporca v 1. rade odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 1T/68/2013-165 zo dňa 25.09.2013, právoplatným dňa 25.09.2013, z ktorého výrokovvej časti vyplýva, že súd navrhovateľa, ako poškodeného, odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku. V návrhu uviedol, že odcudzením telefónu a jeho následným znehodnotením mu bola spôsobená škoda vo výške 300,- eur. Listom zo dňa 19.03.2014 vyzval zákonných zástupcov odporcu v 1. rade na náhradu škody, avšak bezvýsledne. Zodpovednosť odporcu v 1. rade za spôsobenú škodu odvodil z ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a spoluzodpovednosť odporcov v 2. a 3. rade za škodu spôsobenú odporcom v 1. rade objasnil poukazom na ustanovenie § 422 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania si uplatnil v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 20/2013 Z. z.

V predmetnej veci bol Okresným súdom Topoľčany vydaný platobný rozkaz č. k. 7RO/447/2014-15 zo dňa 27.05.2014, proti ktorému podal odporca v 2. rade včas odpor s odôvodnením vo veci samej, čím došlo zo zákona k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu v zmysle § 174 ods. 2 veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) a súd nariadil pojednávanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania (okrem odporkyne v 2. rade, ktorá sa pojednávania nezúčastnila zo zdravotných dôvodov - z potvrdenia jej všeobecného lekára mal súd za preukázané, že sa nemôže zúčastniť pojednávania, lebo lekár doporučil liečenie v domácom prostredí), oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise, najmä návrhom na začatie konania a jeho prílohami: rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 1T/68/2013-165 zo dňa 25.09.2013, právoplatným dňa 25.09.2013, potvrdením PC expres, Osadná 11, Bratislava, o celkovej sume opravy poškodeného mobilného telefónu iPhone 4, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, výzvou navrhovateľa adresovanou odporcom v 2. a 3. rade na zaplatenie náhrady škody zo dňa 19.03.2014, odoslanú poštou dňa 20.03.2014, platobným rozkazom Okresného súdu Topoľčany č. k. 7RO/447/2014-15 zo dňa 27.05.2014, odporom odporcu v 2. rade proti platobnému rozkazu zo dňa 04.06.2014, došlého súdu dňa 05.06.2014 a jeho prílohami, vyjadrením navrhovateľa k odporcu zo dňa 29.09.2014 a jeho prílohami, pripojeným trestným spisom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/68/2013, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis ČVS: I.-XXX/TO-M.-XXXX, z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 1T/68/2013-165 zo dňa 25.09.2013, právoplatného dňa 25.09.2013, mal súd za preukázané, že odporca v 1. rade, ako mladistvý, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 15.04.2013 v čase od 14.00 hod. do 14.03 hod. v Topoľčanoch W. G. Š. počas vyučovania v budove základnej školy vošiel do priestorov neuzamknutej šatne, umiestnenej pri telocvični, kde odcudzil mobilný telefón značky Apple, typ iPhone 4 16 GB, čiernej farby, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX, nachádzajúci sa vo vrecku nohavíc zavesených na vešiaku v pravej časti šatne a mobilný telefón značky Samsung, typ Galaxy ACE, čiernej farby, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX, nachádzajúci sa vo vrecku nohavíc položených na lavičke v ľavej časti šatne, čím poškodenému Y. J., nar. XX.XX.XXXX v M., M. F. Č. XX, odcudzením mobilného telefónu značky Apple spôsobil škodu vo výške 300,- eur a poškodenému Y. T. Š., nar. XX.XX.XXXX v M., M. F. M., J. XXXX/X, odcudzením mobilného telefónu značky Samsung spôsobil škodu vo výške 80,- eur, a teda odcudzením oboch mobilných telefónov spôsobil celkovú škodu 380,- eur. Za tento prečin bol odporca v 1. rade odsúdený podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona za požitia § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd odporcovi v 1. rade výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil a podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. Poškodených (t. j. aj navrhovateľa) súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z potvrdenia PC expres, Osadná 11, Bratislava, vyplýva celková suma opravy poškodeného mobilného telefónu iPhone 4, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX (mobilného telefónu navrhovateľa) 367,- eur.

Z výzvy navrhovateľa na zaplatenie náhrady škody zo dňa 19.03.2014, odoslanej poštou dňa 20.03.2014 odporcom v 2 a 3. rade, ako zákonným zástupcom (rodičom) odporcu v 1. rade, je zjavné, že navrhovateľ pre podaním návrhu na začatie predmetného konania vyzval odporcov na zaplatenie náhrady škody v sume 300,- eur do 30.03.2014, ktorú však odporcovia dobrovoľne neuhradili.

Odporca v 2. rade, neuznávajúc nárok uplatnený voči nemu navrhovateľom v tomto súdnom konaní, v odpore zo dňa 04.06.2014, došlého súdu dňa 05.06.2014, uviedol, že jeho syn (odporca v 1. rade) odcudzil telefón 15.04.2013 a 16.04.2013 ho odporca v 2. rade osobne zanesol na OO PZ v Topoľčanoch, kde obdržal písomné potvrdenie o zaistení veci. Tvrdil, že telefón nebol poškodený, čo je podľa neho zrejme zo zápisu o odovzdaní. Ďalej tvrdil, že poškodenie nebolo reklamované ani pri preberaní telefónu jeho majiteľom. Až po roku 19.03.2014 si navrhovateľ listom nárokoval náhradu škody, kde neuviedol, o aké poškodenie sa jednalo a žiadal čiastku 300,- eur. Tieto skutočnosti boli uvedené až v prílohe návrhu na vydanie platobného rozkazu. Odporca v 2. rade zastal názor, že ak pri preberaní z polície niečo na telefóne chýbalo (napr. nemal by anténu, bol by utopený - čo on popiera), zistil by to navrhovateľ hneď na displeji a mal ho nechať na polícii ako nefunkčný a nie po roku si vymáhať čiastku za opravu vo výške 367,- eur. Namietal, že potvrdenie z opavovne nebolo prefotené s dátumom opravy. Poznamenal, že pri súdnom pojednávaní bola vydokladovaná hodnota telefónu 300,- eur a ak by bol nefunkčný, nemal by takú hodnotu. Záverom dodal, že poškodenia, ktoré navrhovateľ uvádza, rozhodne pri odovzdaní na polícii neboli.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odporu zo dňa 29.09.2014, doručeného súdu v totožný deň, nesúhlasil s tvrdeniami odporcu v 2. rade obsiahnutými v jeho odpore proti platobnému rozkazu. Mal za to, že z potvrdenia o zaistení veci predloženého odporcom vôbec nevyplýva, že by jeho syn odovzdal telefón dňa 16.04.2013 v nepoškodenom stave, nakoľko sa v ňom uvádza, že: „funkčnosť MT sa nedá vyskúšať z dôvodu vybitia batérie“. Na margo obrany odporcu v 2. rade, že nereklamoval poškodenie telefónu na polícii, navrhovateľ uviedol, že toto sa nezakladá na pravde, nakoľko z potvrdenia o vrátení veci zo dňa 30.05.2013 vyplýva, že telefón mu nebol odovzdaný ako funkčný, pretože sa nedal rozobrať, ani zapnúť. Po príchode domov ho so synom otvoril kľúčom na daný typ telefónu a zistili, že batéria bola vytrhnutá z káblov, chýbala anténa telefónu, bola poškrábaná základná doska telefónu a chýbala pod krytom ochranná pena. Telefón musel byť tiež ponorený vo vode, čo signalizovali ružové krúžky vedľa batérie. Tieto skutočnosti bezprostredne nahlásil na polícii, o čom bola ešte v ten istý deň spísaná riadna zápisnica nachádzajúca sa v trestnom spise. V uvedený deň tiež navštívil servis PC Express, kde mu oznámili, že oprava uvedených poškodení by stála 367,- eur. Pokiaľ ide o záznamy polície o údajnom vybití telefónu, jednalo sa len o dedukciu, o čom svedčí aj potvrdenie zo dňa 17.04.2013, kde sa konštatuje, že: „uvedený telefón sa nedá rozobrať, taktiež sa nedá skontrolovať ani batéria“. K námietke nedokladovania hodnoty 300,- eur navrhovateľ uviedol, že táto suma bola dokladovaná Odborným vyjadrením zo dňa 22.05.2013, nachádzajúcim sa v trestnom spise, podľa ktorého hodnota mobilného telefónu je k 15.04.2013 300,- eur. Túto sumu 300,- eur požadoval navrhovateľ ako náhradu škody pri jeho výsluchu dňa 09.07.2013. Označil za nepravdivé tvrdenie odporcu produkované v jeho odpore, že by od odporcu vymáhal 367,- eur za opravu telefónu. Požaduje za telefón jeho hodnotu 300,- eur podľa odborného vyjadrenia, nakoľko oprava telefónu by vyšla ešte drahšie. Podotkol, že všetky uvedené listiny sú súčasťou trestného spisu, a teda odporca v 2. rade mal možnosť sa s nimi oboznámiť v rámci trestného konania 1T/68/2013. Vzhľadom na uvedené skutočnosti označil odpor za nedôvodný a navrhol žalobe vyhovieť.

Navrhovateľ pri výsluchu na pojednávaní zotrval na písomne podanom návrhu. Zopakoval, že mu odporca v 1. rade ukradol mobilný telefón, ktorý mu bol vrátený ako poškodený, a preto požaduje náhradu škody, ktorá mu tým bola spôsobená. Na polícii mu dali telefón, ktorý nešiel zapnúť s tým, že si mysleli (polícia i navrhovateľ), že je vybitý. Keď navrhovateľ prišiel domov dal dolu kryt telefónu originálnymi kľúčmi, a syn mu povedal, že sa nedá nabiť, lebo je zničený, celý bol poškrábaný, mal odtrhnutú anténu a bol utopený. Preto šli späť na políciu, ukázali im to, a navrhovateľ povedal, že ho nechce, keďže je poškodený, zničený. Na to mu policajt povedal, aby si zabezpečil doklad zo servisu preukazujúci, koľko by stála jeho oprava. Navrhovateľ si doklad zabezpečil a následne predložil. Dal do pozornosti, že z oboznámenej výpovede odporcu v 1. rade zo dňa 20.05.2013 vyplýva, že telefón musel byť poškodený ešte pred tým, než mu bol vydaný, nakoľko zápisnica z vydania veci je zo dňa 30.05.2014.

Odporca v 1. rade pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že určite nebol telefón navrhovateľa utopený. Uznan, že bol poškodený jeho zadný kryt. Na otázku sudkyne, ako vysvetlí rozdiel medzi dnešnou výpoveďou, že na telefóne bol iba poškodený zadný kryt a výpoveďou zo Zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 09.07.2013 (str. 5), kde uviedol: „Tieto telefóny som potom dobrovoľne odovzdal na polícii, pričom ako som ich odovzdal na polícii, tak telefóny už boli nefunkčné, pričom ako som ich ukradol, tak boli v poriadku a oba išli.“, odporca v 1. rade odpovedal, že on povedal, že Samsung je nefunkčný, ale iPhone je funkčný. Jeden sa odovzdával na polícii a jeden na kriminálke. iPhone bol odovzdávaný na OO PZ. Nevedel sa vyjadriť k tomu, prečo používal množné číslo pri výpovedi, kde uviedol, že oba telefóny sú nefunkčné.

Odporca v 2. rade pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že nemôže zaprieť, že navrhovateľovi bol jeho synom (odporcom v 1. rade) odcudzený telefón. Nevie dokázať, či bol tento ukradnutý telefón poškodený alebo nie. Vie, že ako ho synovi zobral, bol dobrý. Na otázku sudkyne, ako vie posúdiť, či bol telefón v dobrom stave a či bol v stave zapnutia, odporca v 2. rade odpovedal, že telefón nebol zapnutý, bol ako nový, odovzdával ho na polícii, tam ho aj skúšal zapnúť, rozsvietil sa a zhasol. Tvrdil, že ho vrátil v poriadku. V záverečnom stanovisku uviedol, že síce neuznáva nárok navrhovateľa, ale veľmi rád by sa s navrhovateľom dohodol, čo však nie je možné z hľadiska jeho finančnej situácie, o ktorej predložil súdu Potvrdenie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany zo dňa 07.10.2014 o tom, že poberá pomoc v hmotnej núdzi spolu s členmi domácnosti: odporkyňou v 3. rade, odporcom v 1. rade a synom E. Y.. Suma tohto príspevku je cca 184,- eur vrátane príspevku na bývanie a ochranný príspevok naňho

a odporkyňu v 3. rade. Poberá prídavky na dve deti. Predložil aj Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany zo dňa 07.10.2014 o tom, že je v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 31.07.2012 naďalej. Dal do pozornosti súdu, že zisťovanie jeho sociálnej situácie je súčasťou trestného spisu. Záverom uviedol, že je ochotný splatiť dlh, ak naň bude zaviazaný, s splátkach, ale s ohľadom na finančnú situáciu nevie uviesť, v akej výške.

Na výpoveď odporcu v 2. rade reagoval navrhovateľ vyjadrením, že telefón bol určite nefunkčný, určite sa nedal zapnúť, pretože bol tak znehodnotený, že ho nebolo možné zapnúť, a preto sú na súde, lebo mu nevedeli odporcovia zavolať alebo oznámiť, aby sa dohodli na náhrade škody mimosúdnou cestou. Ohľadom mimosúdneho vyriešenia im zaslal list, na ktorý nereagovali. Zopakoval svoje tvrdenia, že telefón bol nefunkčný ako mu ho dali na polícii. Navrhovateľ súhlasil so splácaním dlhu v splátkach.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru v Topoľčanoch ČVS: I.-XXX/TO-M.-XXXX, tvoriaceho súčasť trestného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/68/2013, vyplýva:

Potvrdenie OO PZ Topoľčany o zaistení veci č. I.-M.-I.-T.-XXX/XXXX zo dňa 16.04.2013 (č. I. 89 vyšetrovacieho spisu) obsahuje opis odcudzeného mobilného telefónu navrhovateľa Apple iPhone 4, v ktorom sa uvádza: „Uvedený telefón sa nedá rozobrať, taktiež sa nedá skontrolovať ani batéria. ...funkčnosť MT sa nedá vyskúšať z dôvodu vybitia batérie.“

Odovzdanie zaistenej veci č. I.-M.-I.-T.-XXX/XXXX zo dňa 17.04.2013 (č. I. 90 vyšetrovacieho spisu) obsahuje totožný opis odcudzeného mobilného telefónu navrhovateľa Apple iPhone 4: „Uvedený telefón sa nedá rozobrať, taktiež sa nedá skontrolovať ani batéria. ...funkčnosť MT sa nedá vyskúšať z dôvodu vybitia batérie.“

Z Potvrdenia OO PZ v Topoľčanoch o vrátení veci zo dňa 30.05.2013 (č. I. 67 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že dňa 30.05.2013 v čase o 15:30 hod. bol navrhovateľovi vrátený mobilný telefón, pričom v tomto potvrdení sa konštatuje: „...telefón v stave vypnutia, nedá sa rozobrať.“

Z Odborného vyjadrenia - odpovede L. U. L., s miestom podnikania XXX XX Č. XXX, K.: XX XXX XXX, T. E.-A. Y., Š. X, XXX XX M. zo dňa 22.05.2013 (č. I. 60 vyšetrovacieho spisu), vyplýva, že na základe opatrenia OO PZ v Topoľčanoch oznámila, že hodnota navrhovateľovho mobilného telefónu značky Apple, typ iPhone 4 16GB, čiernej farby, zakúpeného v novembri 2011 a bežne opotrebeného, je k 15.04.2013 vo výške 300,- eur.

Zo záverov Znaleckého posudku vypracovaného ustanovenými znalcami MUDr. U. L., znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, a MUDr. F. L., znalkyňou z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, dňa 11.07.2013 (č. I. 43 - 58, konkrétne z č. I. 56 vyšetrovacieho spisu) vyplýva z odpovede znalcov na otázku č. 3 znaleckej expertízy, že: „Obvinený v čase spáchania trestného činu vedel a mohol svoje konanie ovládať, a aj vzhľadom na svoj vek s poukazom na charakter činu bol schopný rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a bol schopný ovládať svoje konanie.“

Zo Zápisnice OO PZ v Topoľčanoch o výsluchu svedka T. Y. zo dňa 20.05.2013 (č. I. 36 - 37 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že odporca v 1. rade k odcudzenému mobilnému telefónu navrhovateľa vypovedal: „Čo sa týka telefónu Apple iPhone, tak ten som dňa 16.04.2013 odovzdal na polícii, pričom neviem, či je telefón v poriadku...“

Zo Zápisnice OO PZ v Topoľčanoch o výsluchu svedka - poškodeného Y. J. zo dňa 20.05.2013 (č. I. 21 - 23 vyšetrovacieho spisu) vyplýva výpoveď navrhovateľa: „...uplatňujem nárok na náhradu škody. Ja ďalej uvádzam, že keď som bol dňa 16.04.2013 na polícii v Topoľčanoch tam mi ukázali, že už majú môj telefón, čo bol ukradnutý môjmu synovi, pričom tam ho skúšali zapnúť ale telefón zapnúť nešiel a po zložení zadného krytu bolo zistené, že vnútro telefónu bolo celé poškodené a káble na ňom boli poškodené a telefón bol teda nefunkčný.“

Z dodatku k výsluchu svedka - poškodeného Y. J., zo dňa 30.05.2013 vykonaného dňa 20.05.2013 na OO PZ v Topoľčanoch (č. I. 24 vyšetrovacieho spisu) vyplýva výpoveď navrhovateľa: „K veci môjho oznámenia zo dňa 20.05.2013 uvádzam, že dnešného dňa som sa dostavil na OO PZ v Topoľčanoch, aby som prevzal mobilný telefón zn. Apple, typ iPhone 4, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý bol odcudzený môjmu synovi. Telefón som priamo na polícii skúšal zapnúť ale nešiel. Potom som ho tam priamo otvoril

prinesenými šróbovákmi určenými na uvedený telefón. Po následnom otvorení telefónu som zistil, že v otvore pre SIM kartu sa nachádza SIM karta Orange, ktorá bola v telefóne v čase, kedy došlo k jeho odcudzeniu môjmu synovi v škole. K veci ďalej uvádzam, že batéria telefónu sa nachádza v telefóne ale je vytrhnutá z káblov a taktiež chýba aj anténa telefónu. Tiež je poškriabaná základná doska telefónu a chýba pod vrchným krytom ochranná pena. Tiež bol telefón utopený, teda ponorený do vody, nakoľko na telefóne to zobrazujú ružové krúžky nachádzajúce sa vedľa batérie. Telefón zn. Apple, typ iPhone 4, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý bol odcudzený môjmu synovi je teda poškodený, znehodnotený a tým pádom nefunkčný. Podľa mojich informácií by oprava uvedeného telefónu stála 380,- eur. Z tohto dôvodu žiadam od páchatel'a, ktorý môjmu synovi odcudzil telefón zo šatne počas hodiny telesnej výchovy, aby mi nahradil finančnú stratu, ktorá mi bola spôsobená odcudzením telefónu môjmu synovi, nakoľko po vrátení telefónu som zistil, že telefón je poškodený a nefunkčný. Preto si v zmysle § 46 Trestného poriadku uplatňujem nárok na náhradu škody a žiadam od páchatel'a uhradiť plnú čiastku sumy, teda hodnotu telefónu, ktorú som uviedol dňa 20.05.2013 pri svojom výsluchu.“

Zo Zápisnice OO PZ v Topoľčanoch o výsluchu svedka - poškodeného Y. J. zo dňa 09.07.2013 (č. I. 18 - 20 vyšetrovacieho spisu) vyplýva výpoveď navrhovateľa: „...Dňa 30.05.2013 som potom na OO PZ v Topoľčanoch prevzal telefón zn. Apple, typ iPhone 4, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý bol ukradnutý synovi. Telefón som na polícii chcel zapnúť ale nešiel a tak som ho otvoril kľúčmi na daný typ telefónu, kde som zistil, že v telefóne sa nachádza SIM karta Orange, ktorú mal syn. V telefóne sa nachádzala batéria, ale bola vytrhnutá z káblov a chýbala aj anténa telefónu a bola poškriabaná základná doska telefónu a chýbala pod krytom ochranná pena. Telefón bol tiež ponorený vo vode, čo signalizovali ružové krúžky vedľa batérie. Telefón zn. Apple, typ iPhone 4, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý bol ukradnutý môjmu synovi bol teda nefunkčný a oprava by stála okolo 376,- eur, čo som zisťoval v servise Iphone. Z tohto dôvodu žiadam od páchatel'a alebo od jeho rodičov, aby mi nahradil finančnú stratu, ktorá mi bola spôsobená odcudzením telefónu môjmu synovi a to vo výške 300,- eur...“.

Zo Zápisnice OO PZ v Topoľčanoch o výsluchu obvineného - osoby mladistvej T. Y. zo dňa 09.07.2013 (č. I. 14 - 16 vyšetrovacieho spisu, konkrétne z č. I. 16 /strana 5 zápisnice/) vyplýva výpoveď odporcu v 1. rade: „...Telefón Apple iPhone 4 som pozrel či funguje ale SIM kartu som do neho nevkladal a ďalej som ho už neskúšal. V čase kedy som tieto telefóny ukradol boli zapnuté a ja som ich vypínal. ... Tieto telefóny som potom dobrovoľne odovzdal na polícii, pričom ako som ich odovzdal na polícii, tak telefóny boli už nefunkčné, pričom ako som ich ukradol tak boli v poriadku a oba išli.“. Na otázku povereného príslušníka PZ, ako je možné, že telefóny, keď si ich odovzdal na polícii boli nefunkčné, odpovedal odporca v 1. rade: „Neviem, akým spôsobom došlo k ich poškodeniu.“.

Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 422 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, maloletý alebo ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad.

Podľa § 422 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto je povinný vykonávať dohľad, zbaví sa zodpovednosti, ak preukáže, že náležitý dohľad nezanedbal.

Podľa § 442 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 450 Občianskeho zákonníka, z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové

pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihladne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno priznať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Podľa § 135 ods. 1 OSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Podľa § 160 ods. 1 veta druhá OSP, súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka sú: a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia škody, c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, d) zavinenie. Ustanovenie § 422 Občianskeho zákonníka upravuje jeden z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, a to zodpovednosť za škodu spôsobenú tými, ktorí nemôžu posúdiť následky svojho konania. V zmysle § 422 Občianskeho zákonníka za škodu nemožno robiť zodpovedným toho, kto buď pre maloletosť, alebo pre duševnú poruchu, nie je spôsobilý na to, aby mohol posúdiť všetky následky svojho konania, alebo nie je schopný svoje konanie ovládať. Pokiaľ ide o maloletých, osnova neustanovuje určitý vek, odkedy je maloletý zodpovedný za spôsobenú škodu. Treba v konkrétnom prípade uvážiť, či maloletý bol schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky. Toto poňatie zodpovednosti maloletého za spôsobenú škodu je v súlade s poňatím spôsobilosti maloletého na právne úkony, ktoré tak isto nestanovuje vekové hranice. Pre záver o existencii zodpovednosti maloletých teda nie je relevantná veková hranica, ale ich schopnosť ovládať svoje konanie a posúdiť jeho následky. Ide o schopnosť rozumovú, zahŕňajúcu v sebe predovšetkým schopnosť rozpoznať protiprávnosť zamýšľaného úkonu a zhodnotiť jeho dôsledky (intelektuálna stránka). Súčasne však musí byť splnená aj vôľová stránka spočívajúca v schopnosti ovládnuť svoje konanie, teda schopnosť rozhodnúť sa pre určité konanie, alebo od určitého konania upustiť. Len ak táto rozumová a vôľová zložka popri sebe navzájom existuje, možno u maloletého hovoriť o spôsobilosti k zavinenému protiprávnemu úkonu (o tzv. deliktuálnej spôsobilosti). Súdna prax venuje týmto otázkam veľkú pozornosť a spravidla sú predmetom znaleckého dokazovania. Za následky konania maloletého sú zodpovední a povinní spôsobenú škodu nahradiť tí, ktorí nad ním zanedbali náležitý dohľad. Osobami povinnými vykonávať dohľad nad maloletými sú rodičia. Čo treba rozumieť náležitým dohľadom, treba posúdiť podľa povahy veci a okolností jednotlivého prípadu. Pod náležitým dohľadom však nemožno rozumieť dohľad vykonávaný stále, nepretržite a bezprostredne, ale u maloletého treba prihliadať na jeho vek, celkové správanie a povahové vlastnosti. Ak možno maloletého, vzhľadom na jeho rozumovú vyspelosť, uznať zodpovedným za spôsobenú škodu, zodpovedajú s ním osoby, ktoré zanedbali dohľad, solidárne. Osoba, ktorá je povinná vykonávať nad maloletým dohľad, sa zbaví svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu, ak preukáže, že náležitý dohľad nezanedbala. Ide o otázku skutkovú, ktorej posúdenie závisí od okolností konkrétneho prípadu. Pri posudzovaní zodpovednosti podľa citovaného ustanovenia § 422 Občianskeho zákonníka teda môžu vzniknúť štyri prípady: 1. Ak u maloletých sú dané predpoklady ich zodpovednosti za vzniknutú škodu a osoby povinné vykonávať nad nimi dohľad sa svojej zodpovednosti zbavili, bude daná len zodpovednosť týchto osôb (t. j. maloletých). 2. Ak u maloletých nebudú dané zákonné podmienky ich zodpovednosti a osoby povinné vykonávaním dohľadu nad nimi sa svojej zodpovednosti nezbavili, bude daná výlučná zodpovednosť iba týchto osôb, ktoré boli povinné vykonávať dohľad nad týmito osobami, ktoré súd pod zvláštnou ochranou zákona. 3. Ak u maloletých budú dané zákonné podmienky ich zodpovednosti a osoby povinné vykonávaním dohľadu nad nimi sa svojej zodpovednosti nezbavili, bude daná spoločná zodpovednosť tých osôb, ktoré sú pod sú pod zvláštnou ochranou zákona, ako aj osôb, ktoré sú povinné vykonávať nad nimi dohľad. V tomto prípade ide podľa výslovného znenia zákona o zodpovednosť spoločnú a nerozdielnu. 4. Ak u maloletých nebudú splnené zákonné podmienky ich zodpovednosti a osoby povinné vykonávať nad nimi dohľad sa svojej zodpovednosti zbavili, nebude za vzniknutú škodu zodpovedať nikto. Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný v zmysle ustanovenia § 135 ods. 1 OSP, pokiaľ ide o výšku škody. Nebolo by síce správne nebrať do úvahy závery a zistenia z trestného konania súdneho, avšak v občianskom súdnom

konaní musia byť podľa potreby vykonané ďalšie dôkazy a súd si musí urobiť o výške škody vlastný zodpovedný záver, podložený úplným zistením skutočného stavu vecí.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (k 16.04.2013), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (k 16.04.2013), tzn. platná v období od 11.07.2012 do 07.05.2013, predstavovala 0,75% ročne + 5 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. = 5,75% ročný úrok z omeškania.

Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci konania, mal súd za preukázané, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne tak v časti uplatnenej istiny 300,- eur, ako aj v časti uplatnených zákonných úrokov z omeškania.

Súd vychádzal z toho, že odporca v 1. rade bol v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným a odsúdený za vyššie opísaný skutok. Súd preto vychádzal z celého výroku o vine, teda nielen z právnej, ale aj zo skutkovej časti, s tým, že v rozsahu tohto výroku sú znaky skutkovej podstaty trestného činu významnými okolnosťami pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. Preto je súd v občianskoprávnom konaní viazaný právoplatným trestným rozhodnutím v zmysle § 135 ods. 1 OSP (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 242/2004 zo dňa 31.08.2004).

Je nepochybné, že odporca v 1. rade sa dopustil voči navrhovateľovi prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 1T/68/2013-165 zo dňa 25.09.2013, právoplatným dňa 25.09.2013, uznaný vinným, že dňa 15.04.2013 v čase od 14.00 hod. do 14.03 hod. v M. W. G. Š. počas vyučovania v budove základnej školy vošiel do priestorov neuzamknutej šatne, umiestnenej pri telocvični, kde odcudzil mobilný telefón značky Apple, typ iPhone 4 16 GB, čiernej farby, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX, nachádzajúci sa vo vrecku nohavíc zavesených na vešiaku v pravej časti šatne a mobilný telefón značky Samsung, typ Galaxy ACE, čiernej farby, K.: XXXXXXXXXXXXXXXX, nachádzajúci sa vo vrecku nohavíc položených na lavičke v ľavej časti šatne, čím poškodenému Y. J., nar. XX.XX.XXXX U. M.E., M. F. Č. XX, odcudzením mobilného telefónu značky Apple spôsobil škodu vo výške 300,- eur a poškodenému Y. T. Š., nar. XX.XX.XXXX U. M., M. F. M.Č., J. XXXX/X, odcudzením mobilného telefónu značky Samsung spôsobil škodu vo výške 80,- eur, a teda odcudzením oboch mobilných telefónov spôsobil celkovú škodu 380,- eur. Navrhovateľ bol, ako poškodený, odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Keďže ide o prípad osobitnej zodpovednosti podľa § 422 Občianskeho zákonníka, navrhovateľ vyzval listom zo dňa 19.03.2014 odporcov na zaplatenie náhrady škody, na čo im poskytol dodatočnú lehotu na plnenie do 30.03.2014. Odporcovia v 1. až 3. rade mu dobrovoľne náhradu škody nezaplatili, preto sa domáha plnenia v tomto súdnom konaní. Pohľadávka navrhovateľa v celkovej výške 300,- eur nebola doposiaľ odporcami v 1. až 3. rade, ako solidárnymi dlžníkmi, uhradená. Súd mal za preukázané, že odporca v 1. rade spôsobil škodu navrhovateľovi vo výške 300,- eur, nakoľko z dôkazu produkovaného v rámci trestného konania: z Odborného vyjadrenia - odpovede Ľ. U. Ľ., L. Y. T. XXX XX Č. XXX, IČO: 34 669 159, pobočka A-Z MOBIL, Škultétyho 5, 955 01 Topoľčany zo dňa 22.05.2013 (č. l. 60 vyšetrovacieho spisu), vyplýva, že na základe opatrenia OO PZ v Topoľčanoch oznámila, že hodnota navrhovateľovho mobilného telefónu značky Apple, typ iPhone 4 16GB, čiernej farby, zakúpeného v novembri 2011 a bežne opotrebeného, je k 15.04.2013 vo výške 300,- eur. Súd pritom pri zisťovaní skutočnej škody a určovaní výšky škody na mobilnom telefóne navrhovateľa postupoval v súlade s ustanovením § 442 ods. 1, ods.

2 a § 443 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Odporca v 1. rade síce v rámci tohto konania tvrdil, že určite nebol telefón navrhovateľa utopený a uznal len, že bol na ňom poškodený jeho zadný kryt. Na otázku sudkyne, ako vysvetlí rozdiel medzi dnešnou výpoveďou, že na telefóne bol iba poškodený zadný kryt a výpoveďou zo Zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 09.07.2013 (str. 5), kde uviedol: „Tieto telefóny som potom dobrovoľne odovzdal na políciu, pričom ako som ich odovzdal na políciu, tak telefóny už boli nefunkčné, pričom ako som ich ukradol, tak boli v poriadku a oba išli.“, odporca v 1. rade odpovedal, že on povedal, že Samsung je nefunkčný, ale iPhone je funkčný. Jeden sa odovzdával na políciu a jeden na kriminálke. iPhone bol odovzdávaný na OO PZ. Odporca v 1. rade sa nevedel vyjadriť k tomu, prečo používal množné číslo pri výpovedi, kde uviedol, že oba telefóny sú nefunkčné. Toto jeho tvrdenie produkované v rámci tohto konania vyhodnotil súd ako účelovo zavádzajúce, ktoré nemá oporu v žiadnej z výpovedí odporcu v 1. rade uskutočnených v rámci trestného konania. Práve naopak, jeho výpoveď obsiahnutá v Zápisnici OO PZ v Topoľčanoch o výsluchu obvineného - osoby mladistvej T. Y. zo dňa 09.07.2013 (č. l. 14 - 16 vyšetrovacieho spisu, konkrétne z č. l. 16 /strana 5 zápisnice/), kde priznal, že: „... Tieto telefóny som potom dobrovoľne odovzdal na políciu, pričom ako som ich odovzdal na políciu, tak telefóny boli už nefunkčné, pričom ako som ich ukradol tak boli v poriadku a oba išli.“, je dostatočným dôkazom o tom, že odporca v 1. rade vrátil navrhovateľov telefón poškodený a nefunkčný.

Neobstála ani obrana odporcu v 2. rade obsiahnutá jednak v jeho odpore proti platobnému rozkazu, a jednak vo výpovedi na pojednávaní, spočívajúca v tvrdení, že telefón nebol poškodený, čo je podľa neho zrejme zo zápisu o odovzdaní. Súd zistil, že Potvrdenie o zaistení veci zo dňa 16.04.2013 neobsahuje údaj o tom, či bol alebo nebol telefón poškodený, pretože sa v ňom konštatuje, že: „Uvedený telefón sa nedá rozobrať, taktiež sa nedá skontrolovať ani batéria. ...funkčnosť MT sa nedá vyskúšať z dôvodu vybitia batérie.“ Taktiež zo zápisu o Odovzdaní zaistenej veci zo dňa 17.04.2013 nie je zrejme poškodenosť alebo nepoškodenosť telefónu, keďže sa v ňom konštatuje: „Uvedený telefón sa nedá rozobrať, taktiež sa nedá skontrolovať ani batéria. ...funkčnosť MT sa nedá vyskúšať z dôvodu vybitia batérie.“ Nepreukázalo sa pravdivým ani ďalšie tvrdenie odporcu v 2. rade, že poškodenie nereklamoval navrhovateľ ani pri preberaní telefónu. Nepravdivosť tohto tvrdenia bola dostatočne vyvrátená z vyjadrenia navrhovateľa k odporu, ako aj z vyššie označených výsluchov navrhovateľa, ako poškodeného, realizovaných počas trestného konania. Napokon sám odporca v 2. rade na pojednávaní, okrem iného, uviedol, že nevie dokázať, či bol tento ukradnutý telefón poškodený alebo nie. Súdu neuniklo, že napriek tvrdeniu odporcu v 2. rade o neuznávaní nároku navrhovateľa uplatneného v tomto konaní, súčasne na pojednávaní vyhlásil, že veľmi rád by sa s navrhovateľom dohodol, čo však nie je možné z hľadiska jeho finančnej situácie. Taktiež uviedol, že je ochotný splatiť dlh v splátkach, ak naň bude zaviazaný. Tieto vyjadrenia odporcu v 2. rade evokujú uznanie dlhu.

Súd konštatuje, že základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu (porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, a zavinenie) boli v danom prípade splnené. Keďže išlo o jeden z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, a to zodpovednosť za škodu spôsobenú tými, ktorí nemôžu posúdiť následky svojho konania v zmysle § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za škodu nemožno robiť zodpovedným toho, kto pre maloletosť nie je spôsobilý na to, aby mohol posúdiť všetky následky svojho konania, alebo nie je schopný svoje konanie ovládať, zameral sa súd na posúdenie, či maloletý odporca v 1. rade bol schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky, keďže pre záver o existencii zodpovednosti odporcu v 1. rade, ako maloletého, nie je relevantná veková hranica, ale jeho schopnosť ovládať svoje konanie a posúdiť jeho následky. Toto zistenie mal súd za dostatočne preukázané zo záverov Znaleckého posudku vypracovaného ustanovenými znalcami Y. U. L., znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, a Y. F. L., znalkyňou z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, dňa 11.07.2013 (č. l. 43 - 58, konkrétne z č. l. 56 vyšetrovacieho spisu). Z tohto znaleckého posudku, konkrétne z odpovede znalcov na otázku č. 3 znaleckej expertízy, jednoznačne vyplynulo, že: „Obvinený v čase spáchania trestného činu vedel a mohol svoje konanie ovládať, a aj vzhľadom na svoj vek s poukazom na charakter činu bol schopný rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a bol schopný ovládať svoje konanie.“. Nakoľko teda u odporcu v 1. rade, ako maloletého, popri sebe navzájom existovali tak rozumová, ako aj vôľová zložka, možno zjavne vyvodiť záver o spôsobilosti odporcu v 1. rade k zavinenému protiprávnemu úkonu (t. j. záver o jeho deliktuálnej spôsobilosti). V súlade s § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú za následky konania odporcu v 1. rade,

ako maloletého, zodpovední a povinní spôsobenú škodu nahradiť tí, ktorí nad ním zanedbali náležitý dohľad, tzn. jeho rodičia - odporcovia v 2. a 3. rade. Keďže súd odporcu v 1. rade, ako maloletého, vzhľadom na jeho rozumovú vyspelosť, uznal zodpovedným za spôsobenú škodu, zodpovedajú s ním odporcovia v 2. a 3. rade (jeho rodičia) ako osoby, ktoré zanedbali dohľad, solidárne. Osoby, ktoré boli povinné vykonávať nad odporcom v 1. rade, ako maloletým, dohľad (odporcovia v 2. a 3. rade) sa nezbavili svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu v zmysle § 422 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nepreukázali, že náležitý dohľad zanedbali. Preto súd uzavrel, že nakoľko u odporcu v 1. rade, ako u maloletého, boli dané zákonné podmienky jeho zodpovednosti a osoby povinné vykonávaním dohľadu nad ním, tzn. odporcovia v 2. a 3. rade (jeho rodičia) sa svojej zodpovednosti nezbavili, je daná spoločná zodpovednosť odporcu v 1. rade, ako osoby, ktorá je pod zvláštnou ochranou zákona, ako aj odporcov v 2. a 3. rade, ako osôb, ktoré sú povinné vykonávať nad nimi dohľad. V tomto prípade sa jedná o zodpovednosť spoločnú a nerozdielnu odporcov v 1. až 3. rade. Je pritom žiaduce poznamenať, že nakoľko sa jednalo o úmyselné spôsobenie škody, neprichádzalo do úvahy zníženie náhrady škody podľa ustanovenia § 450 Občianskeho zákonníka, pretože ho výslovne vylučuje ustanovenie § 450 veta posledná Občianskeho zákonníka.

Keďže odporcovia v 1. až 3. rade sa preukázateľne dostali do omeškania s plnením peňažného záväzku (300,- eur) odo dňa nasledujúceho po dni odcudzenia mobilného telefónu, ktorý bol navrhovateľovi odcudzený odporcom v 1. rade dňa 15.04.2013, t. j. odo dňa 16.04.2013, súd ich, v zmysle citovaných ustanovení § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (k 16.04.2013), zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi, okrem istiny 300,- eur, aj ním správne uplatnené zákonné úroky z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 300,- eur od 16.04.2013 do zaplatenia. Súd poznamenáva, že zaviazal odporcov v 1. až 3. rade na spoločné a nerozdielne zaplatenie, nakoľko sa jedná o solidárny záväzok, pri ktorom platí zásada, že veriteľ (navrhovateľ) môže splnenie celého dlhu, resp. jeho časti, požadovať od ktoréhokolvek zo solidárnych dlžníkov (odporcov v 1. až 3. rade). Poskytnutie plnenia má právne účinky aj pre ostatných dlžníkov, lebo v rozsahu poskytnutého plnenia jedným z dlžníkov, zaniká dlh voči ostatným.

Odporca v 2. rade požiadal súd o možnosť splácať dlh v splátkach. Súd preto v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 veta druhá OSP, vzhľadom na nepriaznivú sociálnu situáciu odporcov v 1. až 3. rade zistenú jednak z dôkazov predložených odporcom v 2. rade na pojednávaní a jednak oboznámením sa s podkladmi zisťovania sociálnej situácie odporcov v 1. až 3. rade v rámci trestného konania, berúc pritom zreteľ aj na výšku dlžnej sumy a súhlas navrhovateľa so splácaním dlhu v splátkach, zaviazal odporcov v 1. až 3. rade zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 300,- eur spolu s 5,75% úrokom z omeškania ročne od 16.04.2013 do zaplatenia, a to v splátkach po 20,- eur mesačne do posledného dňa mesiaca pod hrozbou straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 veta prvá a § 151 ods. 8 OSP.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti odporcom v 1. až 3. rade, ktorí vo veci úspech nemali, v celkovej sume 131,76 eur. Táto celková náhrada trov konania pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia, pretože iné trovy konania

navrhovateľovi nevznikli. Súd, v súlade s požiadavkou stanovenou v citovanom ustanovení § 151 ods. 8 OSP, preto vyjadril vo výroku rozsudku o náhrade trov konania, že náhrada trov konania pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 131,76 eur, na ktorej zaplataenie právnenmu zástupcovi navrhovateľa zaviazal odporcov v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne v zmysle citovaného ustanovenia § 149 ods. 1 OSP do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou OSP, podľa ktorého, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ podal návrh na náhradu trov konania už v návrhu na začatie konania v súlade s citovaným ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá OSP a ich špecifikáciu (vyčíslenie) zaslal súdu podaním zo dňa 07.10.2014, doručeným súdu dňa 08.10.2014. Uplatnil si náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrad trov právneho zastúpenia v celkovej výške 131,76 eur za štyri úkony právnej služby po 24,90 eur (1. prevzatie a príprava zastúpenia 20.05.2014, 2. písomný návrh na vydanie platobného rozkazu 20.05.2014, 3. písomné vyjadrenie k odporu 29.09.2014, 4. účasť na pojednávaní 07.10.2014) + 4 x režijný paušál po 8,04 eur.

Dôkladným preskúmaním navrhovateľom vyčíslenej náhrady trov konania súd zistil, že navrhovateľ si vyúčtoval trovy konania v správnej výške a v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v rozhodnom čase, t. j. v čase realizácie jednotlivých úkonov právnej služby (ďalej len „Vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z.“). Navrhovateľovi prislúcha odmena za štyri úkony právnej služby v sume 99,60 eur (1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 19.05.2014 v sume 24,90 eur podľa § 13a ods. 1 písm. a/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., 2. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - návrh na začatie konania /návrh na vydanie platobného rozkazu/ zo dňa 20.05.2014, došlý súdu dňa 21.05.2014, v sume 24,90 eur podľa § 13a ods. 1 písm. c/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., 3. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - vyjadrenie k odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 29.09.2014 v sume 24,90 eur podľa § 13a ods. 1 písm. c/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., 4. účasť na konaní pred súdom - účasť na pojednávaní dňa 07.10.2014 v sume 24,90 eur podľa § 13a ods. 1 písm. d/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., t. j. /4 x 24,90 eur/) + režijný paušál za štyri úkony právnej služby realizované v roku 2014 podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (4 x 8,04 eur á jeden úkon právnej služby) v sume 32,16 eur. Navrhovateľovi teda vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 131,76 eur (odmena 99,60 eur + režijné paušály 32,16 eur).

Keďže sa v tomto konaní na navrhovateľa vzťahovalo osobné oslobodenie od súdneho poplatku za návrh na začatie konania podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je od poplatku oslobodený navrhovateľ v konaní o náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, zaviazal súd v treťom výroku enuncciátu rozsudku odporcov v 1. až 3. rade, aby spoločne a nerozdielne zaplatili na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok v sume 18,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ak vznikne viacerým poplatníkom podľa odseku 1 povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne. Lehotu na plnenie určil súd obdobne ako lehotu na plnenie vo výroku rozsudku, ktorým rozhodol o trovách konania (druhý výrok enuncciátu rozsudku), t. j. podľa už vyššie citovaného ustanovenia § 160 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou OSP.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Topoľčany, na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).